

og navnlig ikke at tage en Drøftelse op om, hvordan Funderingsreglerne i og for sig skal være. Er det ikke andet end midlertidige Foranstaltninger, hvorfor da al den Staahej for denne lille Æggekage! For øvrigt vil jeg sige, at det ogsaa i andre Henseender er yderst beskedne Indrømmelser; der er gjort, saaledes for Eksempel, at jeg for mit Vedkommende vil gaa med til, at Handelsministeren afløser Justitsministeren som Bankkommissær, thi hvad enten det bliver den ene eller den anden Minister, tror jeg, at han heller ikke i Fremtiden vil faa saa overmaade meget at sige i Nationalbankens Anliggender. Jeg tror, at det vil gaa saaledes, at man kan stille den ene Minister for og den anden Minister bag, Nationalbanken beholder dog i det væsentlige sin Smag.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gøre nogle Modbemærkninger overfor, hvad han rent sagligt har hævdet. Jeg er ganske uenig med ham i den Betragtning, at det skulde være vigtigere for de store Lande end for et lille Land, at deres seddeludstedende Banker samlede forholdsvis store Guldbeholdninger; jeg mener netop det modsatte, at et lille Land, der har en saa forholdsvis uhyre stor Udenrigsomsætning, som Danmark har og paa Grund af sine klimatiske Forhold og hele Naturbeskaffenhed maa have, maa for at kunne regulere denne Udenrigshandel og for at kunne opretholde sin nationale Valutas internationale Værdi under denne udenrigs Omsætning have en forholdsvis stor Guldfond, ja, oven i Købet efter min Mening snarere behøver forholdsvis større Guldbeholdning. Et Land som England, der, naar man undersøger det til Bunds, ganske vist har en lige saa passiv Handelsbalance som Danmark, men i Virkeligheden meget ofte, ja som oftest, en aktiv Betalingsbalance, vil kunne nøjes med en forholdsvis mindre Guldbeholdning og gør det ogsaa stadig, af mange Grunde, blandt andet ogsaa fordi en Diskontoforhøjelse paa Londoner-Markedet siger saa overordentlig meget, er et Giv Agt til hele Verden om, at der er fordelagtig Pengeanbringelse til høj Rente paa det sikreste Sted i Verden. Saaledes som jeg ser Sagen, er det altsaa ganske omvendt: et Land som England behøver ikke at have en forholdsvis stor

Guldbeholdning og har det heller ikke, men for et lille Land som Danmark bliver det efter min Mening en tvingende Nødvendighed.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den foreslaaede Udvidelse af de Tilgodehavender hos Bankinstitutter, der kan medregnes til Metalfonden, fra Tilgodehavender i Sveriges og Norges Bank og Deutsche Reichsbank til saa at sige alle mulige Banktilgodehavender, bemærkede den højtærede Handelsminister, at man havde jo den Kautel, som ogsaa jeg havde gjort opmærksom paa, at Handelsministeren, den eventuelle Bankkommissær, skulde have godkendt disse Institutter. Ministeren spurgte, og det lyder jo ganske bestikkende: Hvem skal dog ellers afgøre dette Spørgsmaal? Det kan afgøres paa den yderst nemme Maade, at man slet ikke giver Tilladelse til at medregne alle disse Tilgodehavender hos Banker. Saa løser man Spørgsmaalet paa en forbløffende nem Maade.

Den højtærede Handelsminister mente, at jeg efter den Stilling, jeg tidligere havde taget til Sagen, skyldte at oplyse, hvilke Funderingsregler jeg da mente vilde være de rette, og udtalte endvidere i Sammenhæng dermed, at han syntes, jeg veg noget tilbage fra at tage Konsekvensen af de Anskuelse, jeg selv tidligere havde hævdet. I det sidste kan han for saa vidt have nogen Ret, idet jeg stadig mener, at det er en nationaløkonomisk Pligt at tage det videst mulige Hensyn til de nye Erfaringer, der indhøstes, fordi Teori ikke bør være andet end udkrystalliseret Erfaring. Jeg er blevet noget betænkelig ved at gaa saa vidt, som jeg vilde have været tilbøjelig til at gaa forinden Krigen, efter at have set, hvad der er sket i Tyskland, og i saa Henseende maa jeg, stadig i Modsætning til den højtærede Handelsminister, mene, at den Omstændighed, at Tyskland i saa overdreven Grad er blevet fyldt med Papirpenge, har bidraget ganske væsentligt til at afficere Valutaen — ganske vist naturligvis i Forbindelse med Tysklands udenrigske Omsætning. Det er nemlig altid saadan, at saa længe et Land har en aktiv Handelsbalance — det har vist sig igennem hele Historien, til alle mulige Tidspunkter og ikke mindst i det 18. Aarhundrede i vort Lands Historie —